

а

Република Србија

Министарство просвете, науке и технолошког развоја
Зajедница економских, правно- биротехничких,
трговинских и угоститељско-туристичких школа Србије
Школски центар „Никола Тесла“, Вршац

БИЛТЕН

РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА
ИЗ ПОСЛОВНЕ ЕКОНОМИЈЕ

У Вршцу,
28.03. – 29.03.2025.

Садржај

Добро дошли у Вршац!	2
Географски подаци	2
Историјат Вршца	3
Култура	6
Спорт.....	6
Туризам	7
Добро дошли у Школски центар „Никола Тесла“	7
Програм Републичког такмичења из Пословне економије	9
Петак, 28. 03. 2025. године	9
Субота, 29. 03. 2025. године	9
Организација Републичког такмичења из Пословне економије	10
ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР	10
ЦЕНТРАЛНА КОМИСИЈА	10
КОМИСИЈА ЗА ПРЕГЛЕД И БОДОВАЊЕ	10
КОМИСИЈА ЗА ШИФРОВАЊЕ	10
ДЕЖУРНИ НАСТАВНИЦИ	10
ОДБОР ЗА ДОЧЕК	10
ТЕХНИЧКА ПОДРШКА	10
ДЕЖУРНИ УЧЕНИЦИ	10
Учесници Републичког такмичења из Пословне економије	11
Спонзори Републичког такмичења из Пословне економије	11

Добро дошли у Вршац!

Вршчани су изабрали само три речи за дивљење свом граду. Иако су написане још пре 165 година, Вршчанима су драге, присне срцу, зато што им је те речи оставио њихов великан Јован Стерија Поповић. Оне кажу: "Вршац лепа варош."

Вршац је градско насеље у саставу града Вршца у Јужнобанатском округу, један од најстаријих банатских градова који се налази се на југоисточном рубу Панонске низије, у подножју Вршачких планина. Према попису из 2011. било је 36040 становника. По овоме је Вршац други по величини град у округу и највећи град у Војводини без статуса средишта округа. Град је познат по још неким називима на другим језицима: рум. Vârșeț, мађ. Versec, нем. Werschetz, хебр. .

Географски подаци

Вршац се налази североисточно од Београда на 83. километру Државног пута I реда М1.9 према Румунији, од које је удаљен 14 km. Вршац одликује добра повезаност са околним местима, као и градовима у овом делу Војводине, и то како друмским тако и железничким саобраћајем. Раскрсница је Државног пута I реда М1.9, Државног пута I реда М7.1 и Државног пута другог реда Р126. У самом Вршцу налази се железнички гранични прелаз према Румунији, а друмски код Ватина.

Вршац лежи у самом подножју Вршачких планина. У његовој непосредној близини налазе се депресије Великог и Малог рита, поточне долине, лесне заравни, а на невеликој удаљености налази се и Делиблатска пешчара, специфичан географски комплекс и једно од највећих пешчаних пространа у Европи. Вршачке планине, на крајњем југоистоку Баната, заузимају површину

од око 170 km². Имају претежно одлике брдско-брежуљкастих предела чији централни део има планински карактер. Почињући са брдима Капела (252 m) и Кула (399 m) над самим градом, простиру се на истоку све до речице Черне у Румунији, на северној страни оивичене су Марковачким потоком и Малим Ритом у који се стрмо спуштају. Са јужне стране благо опадају и завршавају се долинама потока Месића и Гузајне. У уздужном профилу, на правцу исток-запад налазе се највећи врхови, међу којима доминира Гудурички врх (641 m), уједно и највиши врх у Војводини. Јужна и северна подгорина испресецане су вододеринама и поточним долинама.

Клима је умерено-континентална, са следећим обележјима: дуга и топла лета, нешто хладније, а понекад хладне и снеговите зиме, свежија и краћа пролећа, док су јесени дуже и топлије. Посебну специфичност Вршцу даје кошава. Најчешће дува у рано пролеће и позну јесен, односно у хладнијој половини године. Брзина кошаве је променљива и креће се од 18 до 40 km на сат, а поједини удари и до 140 и више km на сат. Осим кошаве дува и северац и северозападни ветар.

Вршачки предео је прилично сиромашан водотоковима природног порекла. Једина река је Караш, који извире у Румунији и протиче недалеко од Вршца. Месић, највећи од неколико потока, извире у брдима изнад истоименог села и протиче кроз сам град. На територији јужног Баната изграђена је од 18. века до данас, читава мрежа канала за одвођење атмосферских и подземних вода. Највећи је канал Дунав—Тиса—Дунав, који пролази на око десетак километара од Вршца. У самом граду је вештачко језеро које је уређено као градско купалиште, а у близини, у Великом Риту постоји рибњак површине 906 хектара, познат и као станиште великог броја врста барских птица и друге дивљачи.

У животињском свету Вршачких планина има срна, дивљих свиња, зечева, дивљих мачака, лисица, а у пролазу се задржавају и вукови. Из птичјег света заступљени су: дивља патка и гуска, дивљи голуб, јаребица, фазан, велики и мали детлић, крагуј, пуповац, а од грабљивица, јастреб, мишар, орао, сова, соко. На подручју Вршца живе: веверица, шумски пух, сива и црна врана, гавран и многе друге врсте ретких птица. Јединствено гнездиште у нашој земљи има у Малом Риту барска шљука бекасина. Од змија најзаступљенија је белоушка, ређе шарка, а има слепића и смук. Једна врста зеленог гуштера сматра се да је раритет у Војводини. У речним токовима и у каналима има разних врста риба: штуре, шарана, сома, кечиге, караша и ситне беле рибе.

Биљни свет је веома разнолик. Највише је трава од којих посебан значај има кострика. На Вршачким планинама расту: смрека, црни бор, павит, пољски и брдски брест, буква, питоми кестен, више врста храста, бели граб, више врста липа, купина, шипак, пољска ружа, дивља јабука и крушка, бели и црвени глог, брекиња, оскоруша, рашљика (трн), дивља трешња, руј, клокочика, клен, млеч, жеста, дрен, свиб, бршљан, курика, пасрден, бели и црни јасен, обична калина, црвена зова, веприна. Све су то аутохтоне биљне врсте. Накнадно унете дрвенасте врсте су: багрем, јасика, бела и црна топола, врба ракета, дивљи кестен и разни четинари. На Вршачким планинама има 1.024 врста дрвећа, шибља и зељастог биља. Зна се за 22 биљне заједнице (фитоценозе) и то 10 степско-ливадских и 12 шумских.

Општини Вршац припадају села: Ватин, Мали Жам, Велико Средиште, Гудурица, Марковац, Месић, Павлиш, Сочица, Јабланка, Влајковац, Ритишево, Куштиљ, Уља, Избиште, Војводинци, Потпорањ, Стража, Мало Средиште, Шушара, Орешац и Загајица.

Историјат Вршца

Предео у коме се спајају две различите привредне површине - равница и Вршачке планине, одувек су привлачили људе да ту изграде своја станишта, јер је земљиште погодно за земљорадњу, виноградарство и сточарство, простране мочваре омогућавале су богат риболов, шуме пуне дивљачи биле су идеална ловишта. Прва насеља јављају се у неолиту, у доба глачаног камена о чему сведоче археолошки налази. Људска насеља добијају сталнији карактер доласком Словена (позни средњи век) у ове крајеве, а пре њих овде су боравили Кимерци, Трачани, Келти, Скити, Дачани, Римљани, Сармати, Гепиди, Авари и други.

Први трагови насеља на Вршачком брду потичу из времена праисторије. Подграђе испод Вршачке куле (средњевековно утврђење) високо је 21 m, са зидовима дебелим 2,5 m. У њему се смењују мађарски и српски господари, а једно време био је у поседу Ђурђа Смедерервца о чему постоје и писани документи. 1425. године у време деспота Ђурда, Срби се насељавају и оснивају насеље Подвршац, а он утврђење на брегу повезује са својим главним утврђењима јужно од Дунава (Смедеревом) у чврсти одбрамбени систем.

Ова област била је раскршће многих путева – недалеко од Вршца пролазио је и римски пут, који је везивао

Виминацијум (данашњи Костолац), Ледерату (на острву Сапаји, код Банатске Паланке), Аггидаву (сада Варадија) са лимесом у Поморишју. У средњем веку Вршац се налазио на путу који полази од Дунава и води ка Лугошу, Темишвару, Трансилванији, Понту и даље према украјинским степима и са севера према југу до Медитерана.

Данашњи симбол града, Вршачка кула, настао је у првој половини 15. века у време Угарске власти. Поједини извори говоре да је тврђава подигнута на месту староримске куле осматрачнице. Подигао је Ђурађ Бранковић после пада Смедерева за одбрану од Турака. Потврда овоме је да је утврђење на брегу изнад Вршца веома слично утврђењу изнад Смедерева.

Већ средином 15. века ова област позната је по својим винима која су била међу најтраженијим на угарском двору. Често се код историчара помиње 1494. година када се на двору угарског краља Владислава за буре вршачког вина плаћало 10,50 дуката.

Период турске владавине на овим просторима трајао је од 1552. до 1716. (укупно 164 године). Када је 1552. године Ахмет паша освајао Банат, кренувши на Темишвар, Вршац и његова тврђава били су први на удару. Град је опустошен, а становништво се повукло у околна брда где је саградило мања насеља од којих су се сачувала само имена: Тополово, Лудош, Гробљиште, Црвенка, Манастириште и Јарак. Пошто су уништили град, Турци су на месту данашње Чукур-мале саградили четвороугаону паланку, од набијача и коља, на обали језера које се простирало на простору Малог рита. Народ Баната се побунио. Вршачки владика Теодор Несторовић, у договору са ердељским кнезом Баторијем, покрене народ Баната на устанак. Српске чете које су почеле да освајају и ослобађају банатска насеља, носиле су пред собом барјаке са извезен ликом Светог Саве, како би им уливао храброст и давао нову снагу. Исправа су имали пуно успеха И између осталих ослобођен је и Вршац. Како би потпуно уништио српски национални и верски занос, турски војсковођа Синан паша, наредио је да се из манастира Милешеве, донесу мошти Светог Саве и спалио их у Београду. Била је то освета за српске ратне успехе. Једна чета устаника под вођством Јанка Лугошана зв. Халабура опседала је Вршачку кулу. Заповедник тврђаве, изазове на двобој Јанка Халабуру, те Јанко у том двобоју одруби главу аги. Та победа појављује се као један од симбола амблема града (изнад утврђењакуле види се рука са мачем и одсеченом турском главом). Крајем лета стиже Хасан паша који својим снагама потуче устанике и започне са осветом. Већина Срба се повукла, сам Халабура неколико дана касније погине у бици код села Парте. Највећи део народа побегне са владиком у Ердељ да се склони од турског гнева, а Вршац је након тога у потпуности попримио оријентални изглед.

Турке је из града протерао војсковођа Еуген Савојски 1716. године, чиме је отворио нову епоху у историји града. Вршац улази у састав Тамишког Баната са седиштем у Темишвару. Град постаје седиште новооснованог Вршачког дистрикта (1718.) који је обухватао 72 насеља и око 3.500 кућа.

Од 1717. године у ове крајеве стижу групе колониста из Немачке, Француске, Италије и Шпаније, првенствено виноградаре. Истовремено у Вршац се сливају многи досељеници из Србије, претежно занатлије и трговци, Срби и Цинцари. Тада је крај старог (Српског Вршца) основано и немачко насеље (простор данашњих улица - Стеријине и Хероја Пинкија). Српским делом управља кнез, а немачким шулхајз (кмет). Аустријски двор је 1794. године одобрио је уједињење Српског и Немачког Вршца и тако је 1795. године створен јединствени град у коме су власт, на основу посебног уговора, делили Срби и Немци. У овом периоду саграђене су многе грађевине које су сачуване и до данас. Једно од најстаријих здања је црквица на Брегу, Капела св. Крста, која је зидана 1720, Капела св. Рока 1739, Двор православне епархије банатске 1759, Црква успенија св. Богородице 1763. (позната као Мала или Алексина црква, зидана је средствима трговца Алексе Николића), Саборна црква 1783-85. (посвећена св. Николи). Из тог времена је и зграда прве апотеке "Код Спаситеља" 1783. (Апотека на степеницама). Најстарији део вршачке Градске куће такође је грађен крајем XVIII века.

Већ 30-тих година XVIII века овде раде прве основне школе, а од 1790. године и прва латинска гимназија. Током следећег века у Вршцу се оснивају многе школе као што су: занатска, реална гимназија, пољопривредна, виша девојачка, учитељска и др. Многе позоришне дружине и позоришта гостују у Вршцу и бораве у њему чак по неколико месеци.

Град 1804. год. добија Тржишну повељу Фрање II за храбро држање његових становника у ратовима против Турака 1787.-1791, а 1817. постаје слободни краљевски град у ондашњој Аустроугарској.

У граду ради 13 великих занатских удружења (еснафа) који окупљају неколико стотина, па и преко 1000 занатлија. Трговина нарочито добија у замаху 1857. године када се град железницом, с којом долазе телеграф и брза пошта, повезује са Темишваром, а даље са Европом и на југу са луком Базијаш на Дунаву, преко које роба иде на Црно море и даље према истоку. Убрзо се отварају прве банке, граде млинови и велике занатске радионице које се претварају у фабрике пољопривредних машина, првенствено оних намењених виноградарству. Калдрмисање улица и тргова почело је 1820, а следеће године отворена је друга апотека. На, тада новом, православном гробљу подигнута је 1837. црква "Свих светих". Прво акционарско друштво из редова занатлија, формирано 1833, саградило је хотел "Конкордија" 1847. године. У Градском парку (подигнут 1797.) изграђена је 1803. године "варошка арена" за јавне приредбе и наступе са око 400 места. Подаци о првим библиотекама говоре да су Вршчани имали јавне читаонице већ 1840. године, да би се касније оснивале и истовремено радиле и по три библиотеке.

Револуционарна збивања 1848. год. захватила су више европских земаља, проширивши се и на Хабсбуршку монархију, у чијем саставу је била и данашња територија Војводине. 1859. године преко Месића је подигнуто 7 мостова, уз стари део назидана је нова зграда Магистрата, а 1860-63. и нова католичка црква у истом архитектонском стилу. 1873. изградњом и уређењем променаде на данашњем Светосавском тргу, оформљено је градско језгро, добивши изглед какав је углавном сачуван и до данас. Швајцарски трговац Бернارد Штауб подиже у Вршцу подрум "Хелвеција" 1880. (капацитет 10.000 hl) а вршачки виногради излажу своје производе у свим већим европским градовима: Бечу, Паризу, Лондону, Бриселу, Бремену, Линцу, Будимпешти. 1891. почело се са асфалтирањем улица и тргова. Прве сијалице засветиле су у домовина 1897. када је прорадила градска електрична централа, а телефонска централа из 1892. спојена је на међуградску везу 1901. године. Нова зграда железничке станице саграђена је 1900. године. Вршац је 1872. постао самостална муниципалија, добио је свог првог жупана и првостепени суд.

Крајем 19. века у Вршац продиру социјалистичке идеје, снажним деловањем групе "Вршачки социјалисти" (Лаза Начић и Јаша Томић) шире се социјалистичке идеје међу омладином, радницима, занатлијама и ситним трговцима. У XX век Вршац је ушао као град са 25.000 становника и са доста развијеном малом индустријом, снажном трговином и обновљеним виноградарством, добрим саобраћајним везама са свим правцима Аустро-Угарске и Европе, великим бројем културних и просветних установа, разним удружењима, бројним листовима на српском, немачком и мађарском језику, неколико штампарија, два стална и више повремених биоскопа.

По избијању I светског рата, статус српског становништва се изменио, многи угледни Срби послати су у прогонство. У граду су престали да излазе листови на српском језику. Један део српске омладине, војних обвезника, мобилисан је у аустро-угарску војску и послат на западни фронт према Италији или на источни - према Русији. Немачка војска стиже у Вршац 1915. године, почиње са утврђивањем града, копајући ровове и градећи пут за топове до Куле како би оданде могла да контролише околину. 10. новембра 1918, пошто се немачка војска повукла према Темиштву, у Вршцу улазе српске јединице на челу са мајором Душаном Додићем. Живот се у граду сада организује у оквиру нове државе, али због близине границе, Вршца је убрзо изгубио велико трговачко и сировинско залеђе, почео је економски да стагнира. Ипак нешто од раније индустрије и даље постоји а оснивају се и неке мање фабрике, као што су фабрика саламе, фабрика шпиритуса, коњака, шампањца, још увек раде индустрија намештаја и нешто мањих хемијских фабрика, док је и даље најзначајнија производња вина од чије је продаје углавном зависио просперитет града.

Између два рата, у Вршцу делује више политичких странака међу којима се по снази истичу Радикална и Демократска странка као најбројније. У илегалу делује и Комунистичка партија Југославије, која је у Вршцу имала изванредан број истакнутих активиста као што су Жарко Зрењанин, Борислав Петров, Јелисавета Петров, Жива Јовановић и други. Односи међу народностима, посебно Србима и Немцима, у граду почињу да се заоштравају са појавом фашизма у Немачкој.

Други светски рат донео је велике патње, разарања, жртве и страдања народа на овим просторима. После слома фашизма Вршчани су се одужили својим јунацима и великанима, тако што њихова имена носе бројне улице, тргови, школе а у парковима се налазе вајарска дела која представљају познате личности. Неколико дана по ослобођењу града у Вршац стиже и део Главног штаба народноослободилачке војске на челу са

врховним командантом - Јосипом Брозом Титом, одавде се командује борбама за ослобађање Београда. Велики број Вршчана бива мобилисан или се добровољно укључује у народноослободилачку војску и одлази на сремски фронт, а затим се бори до коначног ослобођења земље. Највеће етничке промене настале су последњих дана II светског рата када су локални Немци избегли пред Црвеном армијом. Долази до систематске демографске и политичке промене, комунисти преузимају сву власт. Земља, имања, фабрике, зграде ... одузимају се староседеоцима и додељују подобнима. До педесетих година XX века траје пљачка, насиље, малтретирање и убијање, да би касније град почео да живи као и сви други у СФРЈ. Осамдесетих година XX века Вршац почиње да излази из привредне таме и развија имиџ успешног града.

Данас је Вршац град са развијеном мрежом школа, спортских друштава, културних институција, здравствених установа, а пре свега град са јаким привредним потенцијалом на чијим основама је изградио свој просперитет за 21. век. Вршац са патином дуге и бурне прошлости спремно је закорачио у нови миленијум. Данас, као и у већем делу своје прошлости, Вршац са околином представља мултинационалну средину у којој се поштују права човека без обзира на верску припадност.

Култура

Вршац има знамениту историјску прошлост са споменицима од праисторије до данашњег доба. Многобројне карактеристичне грађевине из XVIII и XIX века, Градска кућа, стара апотека (1783), барокна зграда „Два пиштоља“, кућа у којој је живео и умро Јован Стерија Поповић, Владичин двор, цркве (римокатоличка црква св. Герхарда од Сагрета је највећа римокатоличка црква у Србији, а била је друга по величини у СФРЈ, одмах после загребачке катедрале. Довршена је 1863. године и има функционалне оргуље на којима се редовно одржавају концерти. Капела св. Крста је најстарија римокатоличка богомоља у Банату, чију градњу су започели досељеници 1720, а завршили 1728. године. Православна црква св. Оца Николаја саграђена је 1785. године и тада је била највећа српска православна црква северно од Саве и Дунава.), Вршачки градски парк са споменицима, Народни музеј (основан 1882. - најстарији музеј у Војводини), а главно обележје града је Вршачки замак, на Вршачком брегу из раног средњег века симбол града и најстарији замак на територији Војводине. Све то је вредно помена, а нарочито Манастир Месић из XVII века.

У овом граду је рођен отац Српске драме Јован Стерија Поповић, најпознатији наш сликар Паја Јовановић. Град има професионално позориште, развијена је издавачка делатност у којој предњачи КОВ - Књижевна општина Вршац. У граду се одржава Јесењи позоришни фестивал, међународни фестивал фолклора.

Спорт

Вршац је данас један од најзначајнијих спортских центара у Војводини и Србији. Градски клубови такмиче се у најјачим лигама у кошарци, теквондоу, одбојци, стоном тенису, тенису, шаху... Развијен је параглајдинг, оријентационо трчање, спортски риболов, планинарство, атлетика, бициклизам.

Најпознатији и најтрофејнији је женски кошаркашки клуб Хемофарм са шест освојених титула шампиона државе. Вршац има леп градски стадион са око 10.000 места, модерни спортски комплекс центар Миленијум са око 3.500 места, неколико мањих спортских сала, терена и игралишта.

Туризам

Јужни Банат је јединствено туристичко подручје, у којем Вршац има посебно место и значај, у својим недрима крије изванредно богатство културне традиције. Са својом живописном околином, великим плантажама винограда, богатством шума као оазама мира и чистог ваздуха, значајном ризницом културних добара као и разноврсним друштвеним и културним животом, Вршац је одувек био и остао интересантно и туристички привлачно место.

Усред непрегледне Војвођанске равнице уздижу се Вршачке планине, познате по разноврсној флори, посебно по лековитом биљу и благотворној клими за асматицаре. Вршачке планине са својим трим

стазама интересантне су како за екстремне спортове, тако и за оне мање опасне: параглајдинг, планинарење, трчање, брзо ходање, бициклизам, рекреативне шетње и сл.

Гудурички врх са 641 м надморске висине, највиша је тачка у Војводини. Због јединственог положаја Вршачких планина у банатској низији, разноврсности флоре и вегетације, богатих шумских екосистема, лепих пејзажа и видиковаца, већи део шумског подручје ове планине, површине 4.177 ха, заштићено је 1982. године као парк природе.

Рекреативне могућности ове предивне природе допуњава лов у уређеним ловиштима, а најатрактивнији је лов на дивље свиње, срне и фазане. Љубитељи риболова уживају пецајући на реци Караш, каналу ДунавТиса-Дунав и рибњацима. У непосредној близини града, у Вршачком риту, налази се језеро где се срећу пецароши и ловци. Језеро је богато рибом, а околина дивљим паткама и гускама. Сличан амбијент и спортска задовољства пружа Дунав, удаљен од Вршца 60 километара.

Туристичкој понуди важан допринос дају и разне културне, привредне, туристичке и спортске манифестације, које се редовно одржавају у граду.

Вршац располаже солидном туристичко угоститељском базом са бројним смештајним капацитетима.

Добро дошли у Школски центар „Никола Тесла“

Наша школа, са малим прекидима, ради од прве половине XIX века. Како је град Вршац у разним историјским периодима имао различите функције, занатство је цветало или стагнирало па је и интересовање за школовање у овој школи било различито. Била је то, у почетку, недељна школа за занатлије и трговце, да би 1886. године постала права занатска школа. Она континуирано ради до данас, само са различитим називом, радним временом, различитим наставним плановима и програмима. Број ученика био је везан за положај занатства у привреди. Када се повећавала продаја занатлијских производа, повећавао се број радњи и промет, повећавао се и број ученика-шегрта.

Према летопису који постоји од 1946. године, закључује се да је ова школа радила од 1900. године, али да је школска архива уништена у току I и II светског рата. Школа ученика у привреди „Никола Тесла“ формирана је одмах после II светског рата, 1946. године. Школа је била мешовитог типа и у њој су ученици изучавали све струке и занимања а основни задатак јој је био да пружи практично стручно образовање за одређену привредну делатност. Поред теоријског знања ученици су стицали и стручно-практично образовање које је организовано у радионицама школе и у радионицама привредних организација.

Почетком 1959. године школа је добила назив Школа за квалификоване раднике „Никола Тесла“. Основни циљ школовања је био оспособљавање младе генерације за стваралачки рад и активно учешће у друштвеном животу. Број струка и занимања за која су се ученици оспособљавали је знатно повећан. Школа је оспособљавала ученике за следеће струке: металска, електротехничка, дрво-прерађивачка, прехрамбена, трговачка, кожарска, текстилна, саобраћајна. Поред ових струка ученици су оспособљавани и за услужне делатности (кројач, фарбар, обућар, берберин итд.)

Трансформацијом школства од 1977. и 1981. године мења се концепција образовног система а основна делатност школе се састоји у образовању стручних радника за занимања машинске струке, електротехничке струке и саобраћајне струке. Увођењем новог подручја рада економија, право и администрација 2006. школа мења назив у Школски центар „Никола Тесла“ са седиштем у Вршцу.

Ученици наше школе су одувек учествовали на свим нивоима такмичења и често су постизали веома значајне резултате како из општих предмета, тако и из стручних предмета, а и на спортским такмичењима. Ученици школе су освајали прва места на градским, регионалним, републичким, савезним и међународним такмичењима. Запажени су и многобројни успеси и награде наставника – од Светосавске награде, преко оних од релевантних образовних институција, струковних удружења и успешних компанија, до награде коју додељује град Вршац - награде Никола Брашован.

Школа овако дуге традиције је одувек добро сарађивала са другим школама, привредним организацијама и занатлијама. И данас школа обезбеђује сав средњи стручни кадар за потребе привреде града, општине а и шире у областима информационах технологија, електротехнике, машинства и економије.

У школи је запослено 55 наставника, а школу похађа око 600 ученика у 23 одељења који се образују у оквиру три постојећа подручја рада. Адреса школе: Школски центар „Никола Тесла“, Стеријина 40-44, Вршац 26300, телефон 013/830-668, веб сајт: www.teslavs.edu.rs, адреса електронске поште: trsla2006@mts.rs.

Програм Републичког такмичења из Пословне економије

Петак, 28. 03. 2025. године	
14:30 - 15:30	Пријем учесника такмичења у школи
15:30	Отварање такмичења
16:00 – 18:00	Израда теста (време израде задатка одређује централна комисија)
16:00	Округли сто, едукативно предавање
18:00 – 18:30	Шифровање задатака
20:00	Свечана вечера у ресторану „Динар“
Субота, 29. 03. 2025. године	
08:00 – 11:00	Преглед такмичарских задатака
09:30 – 11:30	Обилазак знаменитости града
11:00 – 11:30	Дешифровање задатака
11:30	Саопштавање прелиминарних резултата и могућност жалбе
12:00	Објављивање коначне ранг листе, проглашење победника, додела награда и затварање такмичења

Организација Републичког такмичења из Пословне економије

ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР

- Радуловић Жељка
- Лепир Мирослав
- Имбре Зомбери
- Славко Милетић
- Ђорђевић Бобан

ЦЕНТРАЛНА КОМИСИЈА

- Радуловић Жељка
- Имбре Зомбери
- Пауновић Благоје
- Представник школске управе
- Одабрани ментор

КОМИСИЈА ЗА ПРЕГЛЕД И БОДОВАЊЕ

- Пауновић Благоје
- Зорица Аничих

КОМИСИЈА ЗА ШИФРОВАЊЕ

- Јовановић Марина
- Соколовић Марко
- Секулић Мирко

ДЕЖУРНИ НАСТАВНИЦИ

- Петровић Душица
- Марковић Владан

ОДБОР ЗА ДОЧЕК

- Леонора Манеску
- Ђорђевић Бобан

ТЕХНИЧКА ПОДРШКА

- Небојша Сантрач

ДЕЖУРНИ УЧЕНИЦИ

- Анђела Јаношев
- Ивона Балог
- Милица Виријевић

Учесници Републичког такмичења из Пословне економије

Име и презиме	Место	Школа	Име ментора	Напомена
Ања Вујовић	Суботица	Економска средња школа “Боса Милићевић“	Дарија Сворцан	
Елена Богићевић	Београд	Прва економска школа	Весна Петровић	
Марија Милијанчевић	Владимирци	Посавотамнавска средња школа са домом	Раде Стефановић	
Живица Бранисављевић	Бела Црква	Белоцркванска гимназија и економска школа	Милош Басараба	
Војин Михајловић	Јагодина	Економско-трговинска школа“Славка Ђурђевић“	Јасмина Петровић	
Мина Караџић	Ужице	Економска школа	Биљана Миликић	
Александра Јовановић	Стара Пазова	Економско-трговинска школа“Вук Караџић“	Тијана Карановић	
Младен Митић	Пирот	Економска школа Пирот	Сандра Пешић	
Биљана Тарбук	Вршац	Школски центар“Никола Тесла“	Бобан Ђорђевић	
Миљана Петровић	Кучево	Средња стручна школа	Данијела Жикић	
Валентина Јанићијевић	Београд	Друга економска школа	Љиљана Илић	
Јована Дмитровић	Ариље	Средња школа „Свети Ахилије“	Ката Јојоћ	
Милица Бујагић	Сопот	Економско-трговинска школа	Ивана Миловановић	

Покровитељи Републичког такмичења из Пословне економије

1. Туристичка организација, Вршац
2. Економски факултет, Београд
3. Swisslion, Вршац
4. ERSTE Банка
5. МЕФ Факултет, Београд
6. Универзитет Сингидунум, Београд
7. Факултет друштвених наука, Београд